

–PI+N_(com): *Gefüllter Saumagen*.

Інтерпретація ономазіологічних структур пропозиційно мотивованих німецьких гастронімів визначила, що вони побудовані за різними моделями і представлені композитами та сполуками. Найчисельнішою групою є складені найменування, синтаксична структура яких представлена переважно двокомпонентними або багатоконпонентними конструкціями із субстантивним ядром та залежними від нього поширювачами.

Список використаної літератури

1. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика : напрями та проблеми : підручник. Полтава : Довкілля-К, 2008. 712 с.
2. Dokulil M. Zur Theorie der Wortbildung // Zur Lexikologie der deutschen Sprache der Gegenwart. Wissenschaftliche Zeitschrift der Karl-Marx-Universität. Leipzig, 1968. 17. Jg. H. 2 / 3. S. 205.
3. Кубрякова Е.С. Словообразование как процесс номинации и его отличительные формальные и содержательные характеристики / Е.С. Кубрякова // Теоретические основы словообразования и вопросы создания сложных лексических единиц : межвуз. сборн. науч. трудов / Пятигорский гос. пед. ин-т иностр. яз. Пятигорск, 1988. С. 3 – 23.
4. <https://kidpassage.com/publications/natsionalnaya-kuhnya-germanii>

Науковий керівник: к. філол. н. Стройкова С. А.

Сіренко В. О.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ВИМОГИ ДО УРОКУ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Урок спрямований на високі кінцеві результати, на підвищення рівня якості й ефективності навчання, на всебічний розвиток особистості. Урок, як цілісна система взаємодії учителя і учнів на основі співробітництва, будується на основі:

- програмних вимог;
- урахування можливостей учнів;
- урахування можливостей учителя, його творчого потенціалу.

Кожен урок має таке дидактичне призначення:

- засвоєння нових знань;
- формування умінь і навичок;
- контроль і оцінювання знань та ін.[3, с. 91]

На уроці комплексно розв'язуються завдання освіти, виховання і розвитку.

Учитель розвиває навчальну, пізнавальну діяльність учнів і керує нею, здійснюючи стимулювання, організацію, контроль, оцінювання діяльності, озброює учнів прийомами самостійної роботи, формує навички самоконтролю.

Визначення мовленнєвої діяльності як основного об'єкта навчання передбачає формування чотирьох видів цієї діяльності – слухання, говоріння, читання, письма на уроці іноземної мови.

На уроці іноземної мови всі аспекти мови – фонетичний, лексичний, граматичний – вивчаються взаємопов'язано.

Щоб досягти ці цілі, нам потрібно:

1. Зосередити увагу на практичній спрямованості. Іншими словами, цілі кожного уроку мають містити конкретику, що спрямована на формування мовленнєвих навичок та вмінь.
2. Комунікативний характер вправ. Тобто, вони мають базуватися на різноманітних мовленнєвих ситуаціях.

Комплексність уроку іноземної мови зумовлені природою мовлення: умовленні всі види діяльності взаємодіють, сприяють формуванню одне одного. Кожна порція мовного матеріалу повинна опрацьовуватися в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Ефективність уроку визначається ступенем розумово-мовленнєвої активності учнів, і завдання вчителя полягає у залученні їх до активної внутрішньої розумової та зовнішньої мовленнєвої діяльності і підтриманні її протягом уроку.

Для того щоб зацікавити учнів на уроці німецької мови, слід використовувати різноманітні форми роботи. Однією і найважливішою формою є мотивація. За допомогою неї кожен учень може знайти особистісний підхід, а саме зацікавленість до навчання. Не менш важливим є матеріал, з яким працюють учні. Він має бути актуальним, а також відповідати смакам та уподобанням не лише вчителя, а й учнів. Слід створювати сприятливий психологічний клімат на уроці – атмосферу партнерства, використовувати моменти релаксації (фізкультхвилинка, музичний фон) [2, с. 75].

Створення іншомовної атмосфери на уроці має стати одним із завдань учителя іноземної мови, тому він повинен прагнути до ведення уроку виключно іноземною мовою. Спочатку доцільно перекладати учням свої розпорядження на рідну мову, а з часом обмежити її використання тільки найнеобхіднішими ситуаціями. Проте при значущості мовлення вчителя воно не повинно займати більше 10% часу уроку. Решта часу повинна бути віддана мовленню учнів [1, с. 132].

Отже, основними вимогами до уроку можна вважати: цілеспрямованість уроку, структурна цілісність і змістовність уроку, активність учнів на уроці, відповідність мовленнєвої поведінки вчителя цілям, змісту та умовам навчання, результативність уроку.

Список використаної літератури

1. Бойко Н.В. Лінгво-методичні основи навчання іноземної (німецької) мови в початковій школі // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. Випуск XIII. Кам'янець Подільський: ПП Мошак М.І., 2007. С.132.
2. Редько В. Яким бути шкільному підручнику з іноземної мови? (Об'єкти та критерії оцінювання шкільних підручників з іноземної мови) // Іноземні мови в вищих навчальних закладах. 2017. № 1. С. 75.
3. Мисечко О., Матис М. Вивчення іноземної мови у вітчизняній і зарубіжній шкільній практиці: історія, досвід і «вічні» проблеми // Іноземні мови в вищих навчальних закладах. 2015. № 4. С.95.

Науковий керівник: к. пед. н. Титаренко О. І.

Sirenko W. O.

Nationale Bohdan-Chmelnytskyi Universität Tscherkasy

MERKMALE DER DEUTSCHEN JUGENDSPRACHE

Die deutsche Sprache wird auf der gegenwärtigen Stufe ihrer Entwicklung als ein integrales System definiert, das aus einer Vielzahl von miteinander verknüpften Teilsystemen besteht. Seine Struktur umfasst verschiedene Dialekte, Argos, Jargons, Slang von Vertretern verschiedener Berufe, Gesellschafts- und Altersgruppen [1, 372].

Die deutsche Jugendsprache ist ein sehr verantwortungsvoller Schritt, für diejenigen, die die Sprache lernen. Dies wird in den Gesprächen der Jugendlichen sehr deutlich, da sie deren "Erfinder" sind. Wir sollten sehr vorsichtig sein, wenn wir Slang (Jugendsprache oder andere) verwenden, weil er sehr spezifisch ist. Die deutsche Jugendsprache ist in der heutigen Umgangssprache sehr beliebt und wird für solche Eigenheiten gekennzeichnet:

Bezeichnungen für Emotionen:

abderben – feiern; Spaß haben;
abcoolen – sich beruhigen, ruhig werden;
abfetzmäßig – sehr gut;
Oky-Doky – alles in Ordnung;
phat – sehr gut;
yo man – na klar;
wild/zu wild – super

Bezeichnungen für schädliche Gewohnheiten: